

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **T. H.**, zast. Mgr. Ing. Martinem Matějkou, advokátem se sídlem Jana Babáka 2733/11, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 1882/57, Jihlava, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18. 10. 2024, č. j. 30 A 70/2024-55,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **s e v r a c í** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil proti v záhlaví uvedenému usnesení Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), kterým krajský soud pro opožděnost odmítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 8. 2024, č. j. KUJI 73267/2024. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele a potvrdil zamítavé rozhodnutí Městského úřadu Světlá nad Sázavou ze dne 13. 10. 2023, č. j. MSNS/14350/2023/OSÚaÚP-5, ve věci žádosti stěžovatele a jeho manželky o vydání společného povolení na stavbu rodinného domu na pozemku parc. č. X v katastrálním území M..

[2] V kasační stížnosti stěžovatel neuvedl, z jakých důvodů ve smyslu § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), kasační stížnost podal, stejně jako neuvedl žádné konkrétní skutkové či právní důvody podřaditelné pod toto ustanovení. Nejvyšší správní soud proto stěžovatele usnesením ze dne 12. 11. 2024, č. j. 5 As 294/2024-7, vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu (§ 106 odst. 1 a 3 s. ř. s.). Stěžovatel byl zároveň poučen o tom, že pokud nedoplní

kasační stížnost ve stanovené lhůtě a v řízení nebude možné pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne. Uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo doručeno zástupci stěžovatele do datové schránky dne 14. 11. 2024. Stěžovatel na výzvu soudu do dnešního dne nijak nezareagoval.

[3] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[4] Ústavní soud již v nálezu ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06, N 152/42 SbNU 237, uvedl, že *„tak závažné procesní oprávnění, jakým je možnost stěžovatele rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody, nelze činit závislou na právně nejisté a nepředvídatelné skutečnosti, zda soud vyzve stěžovatele k doplnění náležitostí kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 3 s. ř. s. či nikoli. To nic nemění na skutečnosti, že pokud je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem dle § 106 odst. 3 s. ř. s., může rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody jen ve lhůtě jednoho měsíce v tomto ustanovení zakotvené, pokud nebyla na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů soudem prodloužena.“* Soudní řád správní zakotvuje koncentraci řízení o kasační stížnosti, je-li stěžovatel podle § 106 odst. 3 s. ř. s. vyzván k doplnění kasační stížnosti. Uplatnit důvody dosud v kasační stížnosti neuplatněné tedy v takovém případě lze pouze v měsíční lhůtě stanovené usnesením soudu, kterou lze prodloužit pouze na včasnou žádost stěžovatele. K důvodům kasační stížnosti uplatněným po uplynutí uvedené lhůty nelze s ohledem na opožděnost takového doplnění kasační stížnosti přihlížet (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2009, č. j. 2 As 28/2009-28).

[5] V daném případě stěžovatel podal blanketní kasační stížnost, kterou ve stanovené měsíční lhůtě nedoplnil (posledním dnem lhůty pro její doplnění bylo pondělí 16. 12. 2024, jakožto nejbližší následující pracovní den po sobotě 14. 12. 2024, na kterou by konec lhůty jinak připadl). Z důvodu neodstranění vad kasační stížnosti tak není možné v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 106 odst. 3 a § 120 s. ř. s. odmítl.

[6] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[7] Podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že stěžovateli vrací soudní poplatek ve výši 5000 Kč ve lhůtě stanovené v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, bod 48).

pokračování

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 16. ledna 2025

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu